

מסורת הש"ס

(א) שבת (כ: ע"ט), (ב) כ"ב
 כא: (ג) (שס), (ד) (ד"ה
 גרסין אחר ד"ה לא ינור,
 (ה) (ל"ל חמא), (ו) (וע' תוס'
 סנהדרין ד: ד"ה אל יחסר
 ויב"ב ז: ד"ה כל).

הגהות הב"ח

(ב) גב' ור' תימל מלי
אבל טמן;

הנהגות הנר"א

[א] נבי' תיר' אל"ל כר.
 נ"ב גירסת הר"ף להוסיף
 ויר"ל דלא יפרש לו ישיגם
 בחדשים ועל רישא דמתני'
 (ועתה) יבינו נח"מ כ'
 (נח"מ): [ב] י"י' ד"ה
 מפני' ודוקא י"י' נ"ב
 אכל הרג"ש לא כחז כן:
 [ג] שם יכן כ"י. נ"ב
 אכל הר"ף חילוק ע"ז ולכן
 אמרנו המחני' דוקא על יין
 וכן כ' הרג"ש

מוסף רש"י

השושנה מרים (שבת קמב).
גמין סח. סנהדרין קמ. חולין
סח. סוכן (ביב קסח). מערה
נחת מני אל כלי (חולין
קכב). שהוא מרגילן
לכא אצלו. כשטמטס
שולחן אמן אל הנחיות
לקנות מן הנחיות (ביב
כא). שיסקי. שקרס
(שם).

הזהב פרק רביעי בבא מציעא

ד' לו ימים לא יערב בהן
יותר מן החדשים: מפני
שיקבע פסח עמו כך מערב
אלו כך בקשה פסח עמו קשה

ואין צריך לומר חרשים בישנים "באמת אמרו ביין התירו לערב קשה בך מפני שהוא משביחו" אין מערבין שמרי יין ביין אבל נותן לו את שמריו וְיִמְ שנתערב מים ביינו לא ימכרנו בחנות אלא א"כ הודיעו ולא לתגר אע"פ שהודיעו שאינו אלא לחמות בו וְמִקֹּם שנהגו להטיל מים ביין ישילו היתגר נחמול מה' גרנות ונותן לתוך מגורה הנהגה מה' גיתות ונותן לתוך פיתום אחד ובכלבד שלא יהא מתכוין לערב: **גמ'** ח"ר אין צ"ל |א| חרשות מארבע וישנות משלש דאין מערבין אלא אפילו חרשות משלש וישנות מארבע אין מערבין מפני שאדם רוצה לישנן: באמת אמרו ביין התירו לערב קשה בך מפני שהוא משביחו (וכו'): א"ר אלעזר ערד אמר ^בכל באמת אמרו הלכה היא אמר ר"נ יוכין הגיתות שנו והאידינא דקא מערבי שלא בין הגיתות אמר רב פפא דידיע וקא מחלי רב אחא כריה דרב איקא אמר הא מני רבי אחא היא דתניא רבי אחא ימתיר בדבר הנטעם: ואין מערבין שמרי יין ביין אבל נותן לו את שמריו (וכו'): והא אמרת רישא מין מערבין כלל וכי תמיל מאי (ו) ^הנחמול לו את שמריו דקא מודט ליה הא מדמתני

וְאִין צִיף חֲדָשִׁים בִּישׁוּנִים.
(בִּזְכֵּר דף 65:) דַּלֵּךְ
הַיְהוּדִים: [מֵאִין] (אִבֵּי)
דְּלִפְסָה אֶסְרָה שְׁלֵל יִרְמֵה
יִשְׁמֵה בִּישׁוּנִים אֲבֵאמַת
קֶשֶׁה בְּרַךְ מִפְּנֵי שֶׁהוּא
מֵמִיר יִין בֵּינָן אֲבָל נוֹתָן
מִתְעַרְב מֵיִם בֵּינֵנוּ לֹא
כִּי הוֹדִיעֵנו וְלֹא לִתְגַר
לֹא לְרֹמּוֹת בִּי יִמְקוּם
יִמְלוּ יִתְגַר נוֹטֵל
מִגּוֹרֵה אַחַת מֵה'
יִשְׁמֵה אֶחָד וּבִלְבָד שֶׁלֹא
יִגְרֵם אֵין צִיף [א] חֲדָשִׁוֹת
דִּאֵין מִתְעַרְבִין אֵלֶּה
וּישִׁנוֹת מֵאֲרַבֵּעַ בֵּאמַת
רֹצֵה לִישִׁנוֹ: בֵּאמַת
בִּי קֶשֶׁה בְּרַךְ מִפְּנֵי
א"ר אֲלֵעֻזָּה עֲרֵא
וְרוֹ הִלְכָה הִיא אִמֵּר
וְהָיִידָא דְקָא מִתְעַרְבִי
רַב פֶּאָר דִּידְעִי וְקָא
גִּירָא אִיקָא אִמֵּר הִיא
דִּבֵּי רַבִּי יִצְחָק
עֲרַבִין שְׁמִיר יִין בֵּינָן
(וְכַל): וְהָא אֲמַרְתָּ

הדרו עלך תוהב

סיפא לא ימכרנו כחנות אלא א"כ מודיעו ולא לתגר אע"פ שמודיעו מכלל הרישא אע"ג דלא מודע ליה אמר רב יהודה יה"ק אין מערבין שמרים של אמש בשל יום ולא של יום בשל אמש אבל נותן לו את שמריו תניא נמי הכי רבי יהודה אומר השופה יין לחבירו ה"ז לא יערב של אמש בשל יום ולא של יום בשל אמש אבל מערב של אמש בשל אמש ושל יום בשל יום: מי שנתערב מים ביינו ה"ז לא ימכרנו כחנות אלא א"כ מודיעו וכו': רבא אייתו ליה חמרא מחנותא מזוגה טעמיה לא הוה בסים שדריה כחנותא א"ל אביי והא אנן תנן ולא לתגר אע"פ שהודיעו א"ל ¹מזוגא דידך מידע ידיע וכי תימא דטפי ומחילהו ומזבין ליה א"ל אין לדבר סוף: מקום שנהנו להטיל מים ביין ישילו וכו': תנא למחצה לשליש ולרביע אמר רב ²ובין הגיתות שנו: **מתני'** ³רבי יהודה אומר לא יחלק החנוני קליזת ואגוזין לתינוקות מפני שהוא מרגילן לבא אצלו וחכמים ⁴מתירין ולא יפחות את השער וחכ"א ⁵זכור לטוב לא יבור את הגריסין דברי אבא שאלו וחכמים ⁶מתירין ⁷ומודים שלא יבור מעל פי מערה שאינו אלא כגונב את העין ⁸אין מפרסמין לא את האדם ולא את הבהמה ולא את הכלים: **גמ'** ⁹מאי טעמיהו דרבנן ¹⁰דאמר ליה אנא מפליגא אמגוזי ואת פליג שיסקי: ולא יפחות את השער וחכ"א ¹¹זכור לטוב וכו': מאי טעמא דרבנן משום

ובל נטחן לו את שמרו אע"ג דלא אודעיה: של אמש. מ"ן ששפה אמש ושטחו השמרים אין מעדין לקלין מ"ן אחר: אבל נטחן הוא לו את שמרו. של מ"ן עמלו. ויום ואמש לאו דוקא והוא הדיו ליום לא נקט דקמח יום ואמש משתי בחיות: השופה מ"ן. כל דבר הללו הנזקק בנחת מחלי ליום ששיה: מוגיה. נתן בו מים שכן דרכו: כפיס. מנוסח וטוב: והא אפן אפן. ואלא למכר למכר ויחזור טעונו זה וימכרו בנחת מ"ן בחנות והרי המים מעורבין בו ואח"כ מכרת לו ידי מיטע ידע. שאני נטחן בו מים הרבה: וכי סימא מ"סין למכור סימא מעורב כ"ס. ע"כ לכולי דמיא מ"סין: אין לדבר סוף. שאף המים לבדם אסור למכור לחטויו שמה יעדיש לדבר העשוי לנחות בו כמות שהוא עשוי: למחלף לשלש ולרביע. הכל כמנהג המדינה של ש"ס: ב"מ"ג' ואלא יתפוס את השער. למכור בזול מפני שמכריו לבא אללו ומקפסא אולרי פירות מוכרין בול: ו"גרסינן. פולין גדרוסות ברחמי אמת לשלש: לא יכור. את הפסולות דמיהם הרבה מדמי הפסולת שעל מהם: ומהמים מ"סין. טעמא מפרש בגמלה: ומדורש ואלא יתפוס ואלא הפסולת שנחזרו לא כירר: לפי שאינו אלא כנוונת את העין. כדריה וז: ואין מפרשין. כעני העומד למכר: גמ' שיסין. פרוש: מאי טעמא. נקט זכור לטוב לשון דרכה: מחס

.D

עין משפט
נר מצוה

קצו א' מ'י' ט"ח חג
מחצית ה'ל' סג
ל'ח'ל' ק'ט' ט'ח' מ'י' ט'
ר'כ'ט' ט'ח' א'
קצו ב' מ'י' ט' ח' ה'
ט'ו'ט' ט'ס' ט'ט'
ט':
קצו ג' מ'י' ט' ח' ה'
ט'ו'ט' ט'ס' ט'ט'
ט':
קצו ד' מ'י' ט' ח' ה'
ט'ו'ט' ט'ס' ט'ט'
ט':
קצו ה' מ'י' ט' ח' ה'
ט'ו'ט' ט'ס' ט'ט'
ט':
קצו ו' מ'י' ט' ח' ה'
ט'ו'ט' ט'ס' ט'ט'
ט':
קצו ז' מ'י' ט' ח' ה'
ט'ו'ט' ט'ס' ט'ט'
ט':
קצו ח' מ'י' ט' ח' ה'
ט'ו'ט' ט'ס' ט'ט'
ט':
קצו ט' מ'י' ט' ח' ה'
ט'ו'ט' ט'ס' ט'ט'
ט':
קצו י' מ'י' ט' ח' ה'
ט'ו'ט' ט'ס' ט'ט'
ט':
קצו י"א מ'י' ט' ח' ה'
ט'ו'ט' ט'ס' ט'ט'
ט':
קצו י"ב מ'י' ט' ח' ה'
ט'ו'ט' ט'ס' ט'ט'
ט':
קצו י"ג מ'י' ט' ח' ה'
ט'ו'ט' ט'ס' ט'ט'
ט':
קצו י"ד מ'י' ט' ח' ה'
ט'ו'ט' ט'ס' ט'ט'
ט':
קצו י"ה מ'י' ט' ח' ה'
ט'ו'ט' ט'ס' ט'ט'
ט':
קצו י"ו מ'י' ט' ח' ה'
ט'ו'ט' ט'ס' ט'ט'
ט':
קצו י"ז מ'י' ט' ח' ה'
ט'ו'ט' ט'ס' ט'ט'
ט':
קצו י"ח מ'י' ט' ח' ה'
ט'ו'ט' ט'ס' ט'ט'
ט':
קצו י"ט מ'י' ט' ח' ה'
ט'ו'ט' ט'ס' ט'ט'
ט':
קצו כ' מ'י' ט' ח' ה'
ט'ו'ט' ט'ס' ט'ט'
ט':
קצו כ"א מ'י' ט' ח' ה'
ט'ו'ט' ט'ס' ט'ט'
ט':
קצו כ"ב מ'י' ט' ח' ה'
ט'ו'ט' ט'ס' ט'ט'
ט':
קצו כ"ג מ'י' ט' ח' ה'
ט'ו'ט' ט'ס' ט'ט'
ט':
קצו כ"ד מ'י' ט' ח' ה'
ט'ו'ט' ט'ס' ט'ט'
ט':
קצו כ"ה מ'י' ט' ח' ה'
ט'ו'ט' ט'ס' ט'ט'
ט':
קצו כ"ו מ'י' ט' ח' ה'
ט'ו'ט' ט'ס' ט'ט'
ט':
קצו כ"ז מ'י' ט' ח' ה'
ט'ו'ט' ט'ס' ט'ט'
ט':
קצו כ"ח מ'י' ט' ח' ה'
ט'ו'ט' ט'ס' ט'ט'
ט':
קצו כ"ט מ'י' ט' ח' ה'
ט'ו'ט' ט'ס' ט'ט'
ט':
קצו ל' מ'י' ט' ח' ה'
ט'ו'ט' ט'ס' ט'ט'
ט':

לעזי רעט"י

פרוץ"ש, שזיפים.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones